
Minneord

OSS IMELLOM

KNUT ENGEDAL, TORGEIR BRUUN WYLLER, KRISTIAN HANSSEN,
STEIN A. EVENSEN

Knut Laake er død, 59 år gammel. Han hadde vært på arbeid og syklet hjem, i god form og med godt humør, slik han pleide. Kort tid senere stoppet hjertet, brått og uventet. Vi har mistet en fantastisk kollega og en høvding i det norske medisinske miljøet. Han etterlater seg et stort tomrom.

Knut var født i Oslo i 1943. Etter artium ved Oslo katedralskole og medisinstudium i Oslo var han forskningsstipendiat, deretter lege på Aker, Ullevål og Kristiansund sykehus. Siden 1982 har han vært ved geriatrisk avdeling, Ullevål universitetssykehus. Han var spesialist i indremedisin og geriatri.

Han ble dr.med. i 1975, og Norges første professor i geriatri i 1987. Han har vært medlem av Bivirkningsnemnda, komiteen for legers videre- og etterutdanning og fakultetsrådet, og leder av forskningsutvalget for Ullevål og Aker sykehus. I 1992 – 94 var han koordinator for forskerutdanningen ved Det medisinske fakultet og fra 1997 til sin død bestyrer av Instituttgruppe for Oslo

kommunale sykehus. Han har hatt forskningsopphold i Storbritannia og hentet hjem impulser fra geriatriens hjemland. Han deltok i Cochrane-samarbeidet, og var fødselshjelper for etablering av geriatri i Costa Rica og Litauen.

Knut var pioner, entreprenør og strateg. Fra sin første dag som professor i geriatri valgte han å bygge opp en slagkraftig forskningsenhet for å forske på folkesykdommer i eldre år, som demens og hjerneslag, og på medikamentell behandling av gamle. Han veiledet 13 leger og andre helsearbeidere frem til doktorgradsprøven, og hadde åtte under veiledning da han døde. Samtidig var han en dyktig lærer som fikk teori og praksis til å henge sammen. Hans forskning gikk ikke på bekostning av studentundervisningen, men var en inspirasjon til å gjøre undervisningen bedre. Han mottok H.M. Kongens gullmedalje for fremragende forskning og Ullevål universitetssykehus' undervisningspris og var et forbilde for alle innen norsk geriatri.

Knut var en dyktig skribent, og allerede som student skrev han sin første lærebok om legemidler. Senere ble det lærebok i geriatri, og etter hvert åtte bøker i alt. Hundrevis av fagartikler og en rekke bokkapitler har kommet fra hans hånd.

Hans arbeidsstil gjenspeilte hans vesen; åpen, usnobbet, generøs, varm, humoristisk, empatisk og alltid villig til å gi en hjelpende hånd til sine medarbeidere, kolleger og studenter. Hans lederstil var uhøytidelig, og preget av en klokkeetro på at unge medarbeidere utvikler seg best når de får utfordringer kombinert med stor grad av frihet til å velge sin egen vei.

Vi har mistet en leder, et forbilde, en nær venn. Tapet er smertefullt for oss, men verst for Sunniva, Kristian, Sara Elise og Kristine, som har mistet sin aller beste venn. Våre tanker går først og fremst til dem i dag.

Publisert: 12. juni 2003. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 15. februar 2026.